

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/52/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3516010136
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3516010136.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému G. G. M., občanovi Poľskej republiky pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. a pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2016 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, zo dňa 17. mája 2016, sp.zn. 1T/48/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný G. G. M. s a o d s u d z u j e podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody sa obžalovaný z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 17. mája 2016, sp.zn. 1T/48/2016 bol obžalovaný G. G. M. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v bode 1 napadnutého rozsudku

- obvinený dňa 12.1.2016 v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod., prišiel do bytu číslo XXX, nachádzajúcom sa na 1. poschodí R. domu M. v U. G. nad H., L. V. následne neuposlúchol výzvu nájomníčky bytu č.XXX N. G. a M. L., aby si zbalil svoje veci a z bytu odišiel, a povedal M. L., nech zavolá policajtov, že on chce, aby prišli, inak to tam všetko porozbija, a tiež jej povedal, že uvidí aký v skutočnosti je, a že sa nebojí policajtov, že im ukáže aký je, a v uvedenom byte zotrval až do príchodu hliadky polície, ktorá ho v putách vyviedla z bytu von;

v bode 2 napadnutého rozsudku

- dňa 12.1.2016 v čase o 17.02 hod., potom ako do bytu číslo XXX, nachádzajúcom sa na 1. poschodí R. domu M. v U. G. nad H., L. V. prišli príslušníci Policajného zboru, práp. Bc. A. R. a stržm. W. D., služobne zaradení na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom, a vyzvali

obvineného na preukázanie totožnosti, tento uvedenú výzvu neuposlúchol, následne ho opakovane vyzvali, aby preukázal svoju totožnosť a aby zostal sedieť na stoličke v kuchyni, čo rovnako neuposlúchol a niekoľkokrát sa postavil, začal sa správať agresívne a tiež slovne napadol strážm. W. D. so slovami: „Mne nebude žiadny 15-ročný policajt nič rozkazovať, keby som bol s tebou v kletke, tak by si uvidel“, následne sa obvinený postavil a išiel si do kúpeľne zobrať žiletkový holiaci strojček, ktorý po výzve práp. Bc. A. R. odložil a až vtedy predložil doklad totožnosti, pričom začal príslušníkov Policajného zboru poučovať o tom, čo majú robiť, že ho majú zobrať na políciu a odvieť do Poľska, a keď mu práp. Bc. A. R. povedal, že ho len vyvedú z bytu von a do Poľska ho neodvezú, tak im začal vulgárne nadávať po slovensky, ale i v poľštine, stupňoval svoje agresívne správanie a rukou strčil do práp. Bc. A. R., po čom mu chceli príslušníci Policajného zboru nasadiť putá, s čím obvinený súhlasil a dal ruky pred seba, no následne keď ho chceli vyprevadiť z bytu von, tak začal klásť aktívny odpor, správal sa agresívne a nekontrolovane, načo musel byť obvinený za použitia donucovacích prostriedkov na zemi spacifikovaný, pričom spadol spolu s príslušníkmi Policajného zboru na zem, kde s príslušníkmi Policajného zboru zápasil, kopal nohami, chcel sa dvihnúť zo zeme, nakoniec bol za použitia hmatov, chvatov, úderov a kopov sebaobrany a pomocou ďalších dvoch príslušníkov Mestskej polície opätovne spacifikovaný a vyvedený z bytu von, pričom uvedeným konaním spôsobil práp. Bc. A. R. zranenia vo forme podvrtnutia väzov pravého zápästia bez úrazových zmien na kostnom skelete, ďalej odreniny kože v oblasti oboch rúk a pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti oboch predlaktí ľahšieho charakteru, ktoré si vyžiadali obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 2 týždňov.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný G. G. M. odsúdený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený a bola mu určená podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. skúšobná doba vo výmere 4 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Okresný súd mu zároveň podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 Tr. zák. mu uložil zákaz kupovania alkoholických nápojov, návštev pohostinských a reštauračných zariadení, návštev kultúrnych a športových podujatí, hrania na hracích automatoch a návštev a vstupu do akéhokoľvek zariadenia, vyhradeného miesta alebo priestoru, kde sa prevádzkujú hracie automaty. Súčasne okresný súd obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že okresný súd výrok o treste odôvodnil najmä tým, že trest je s poukazom na osobu obžalovaného, osobné pomery a okolnosti trestného činu primeraný, pričom inštitút podmienene odsúdenia kladie dôraz na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem. Prokurátor poukázal na to, že zo zadovážených správ o povesti, resp. z odpisu registra trestov obžalovaného z Poľskej republiky vyplýva, že už v minulosti sa dopustil v podstate druhovo rovnakej trestnej činnosti, z čoho je zrejmé, že obvinený nemá rešpekt k štátnym autoritám. Napriek tomu, že okresný súd neprihliadol na odpis registra trestov obžalovaného z Poľskej republiky za účelom použitia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., sa prokurátor domnieva, že na trestnú minulosť obžalovaného je potrebné prihliadať pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor ďalej uviedol, že predchádzajúce odsúdenia obžalovaného v Poľskej republike nemali vôbec vplyv na jeho nápravu, a preto sa domnieva, že ani takéto odsúdenie nespĺní základný účel trestu. Ďalej prokurátor podotkol, že obžalovanému bolo uložené ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou, pričom v aktuálnych podmienkach výkonu tohto opatrenia a zaťažnosti liečebných zariadení, kedy k nástupu obžalovaného do takéhoto zariadenia by pravdepodobne nedošlo v dohľadnej dobe, je pobyt obžalovaného na slobode potenciálne nebezpečný, ako vyplýva aj zo znaleckého posudku o skúmaní jeho duševného stavu. Aj s poukazom na túto skutočnosť je podľa názoru prokurátora potrebné obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, kedy v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody by došlo aj k naplneniu účelu uloženého ochranného opatrenia. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej

trestnej sadzby, za použitia § 323 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom jeho obhajcu. Vo vyjadrení uviedol, že má za to, že rozhodnutie okresného súdu v predmetnej trestnej veci je v súlade so zákonom a vecne správne. Podľa jeho názoru okresný súd na základe vykonaného dokazovania jednoznačne dospel k záveru, že uložený trest je postačujúci na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Obhajca obžalovaného ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok bol podrobne a správne odôvodnený, pričom s uvedeným rozhodnutím, ako aj s jeho odôvodnením v plnej miere súhlasí. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že uloží obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby za použitia § 323 ods. 2 Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1, ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. za súčasného ponechania uloženého ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, pričom pre výkon trestu navrhla obžalovaného zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí krajského súdu predložil vyjadrenie, ktoré bolo oboznámené. Obžalovaný v ňom uviedol, že na svoju obhajobu chce dodať, že väzba, v ktorej sa nachádza už dlhší čas, je pre neho dostačujúca a i naďalej mu ostanú opatrenia, ktoré keď poruší, tak si je vedomý, že pôjde do výkonu trestu. Ďalej uviedol, že sa potrebuje v čo najkratšom čase dostať pred orgány činné v trestnom konaní v Poľsku, aby úrady jeho nedostavenie sa nepovažovali za marenie úradného rozhodnutia, za čo by mu aj v Poľsku mohol hroziť ďalší trest. No najdôležitejšia je pre neho jeho rodina a má obavu, že by ju mohol stratiť svojim dlhším pobytom vo výkone trestu. Jeho žena a jeho dieťa ho potrebujú ako súčasť kompletnej rodiny a tak isto i z finančných dôvodov.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za zákonný a trest za primeraný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2016 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 20. júna 2016, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienčne odložil so skúšobnou dobou vo výmere 4 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe za súčasného uloženia zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, zákazu kupovania alkoholických nápojov,

návštev pohostinských a reštauračných zariadení, návštev kultúrnych a športových podujatí, hrania na hracích automatoch a návštev a vstupu do akéhokoľvek zariadenia, vyhradeného miesta alebo priestoru, kde sa prevádzkujú hracie automaty, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je neprimeraný.

Obžalovaný G. M. bol uznaný za vinného v skutku v bode 1/ napadnutého rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 194 ods. 1 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody s hornou hranicou vo výmere až 2 roky a v skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za ktorý je stanovená v § 323 ods. 2 Tr. zák. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky až 8 rokov. Obžalovaný G. G. M. v skutku v bode 1/ teda neoprávnene zotrval v obydli iného a v skutku v bode 2/ použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, uvedený čin spáchal a spôsobil ním ublíženie na zdraví, teda za okolností, ktoré odôvodnili u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 323 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zvýraznili jeho závažnosť.

Vzhľadom na tieto okolnosti, zvýrazňujúce závažnosť obžalovaným spáchaného zločinu útoku na verejného činiteľa a negatívne charakterizujúce aj osobu obžalovaného ako páchatela a možnosti jeho nápravy, je trest uložený obžalovanému okresným súdom, trestom neprimerane miernym, ktorý dostatočne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a nemôže splniť účel predpokladaný v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., t.j. zabezpečiť dôslednú ochranu spoločnosti pred páchatelom zabránením mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov.

Odvolací súd pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného G. G. M. vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenej v § 323 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 3 roky až 8 rokov, ako trestného činu z oboch trestných činov najprísnejšie trestného (§ 41 ods. 1 Tr. zák.) a s použitím tzv. asperačnej (zostrujúcej) zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011 publikovaného v zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., keďže obžalovaný sa dopustil dvomi skutkami dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je prečin a druhý zločin, zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. z 8 rokov o jednu tretinu na 9 rokov a 8 mesiacov (výpočet: 8 rokov - 3 roky = 5 rokov z toho 1/3 predstavuje 1 rok a 8 mesiacov; 8 rokov + 1 rok a 8 mesiacov = 9 rokov a 8 mesiacov). Zároveň odvolací súd pri ukladaní trestu zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval, podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal súdu pri objasňovaní trestných činov tým, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a okresný súd jeho vyhlásenie prijal a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov, pričom v tomto smere boli správne už i zistenia okresného súdu. Odvolací súd s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. po zistení prevahy pomeru poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi následne znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v rozmedzí trestných sadzieb vo výmere 3 roky až 8 rokov.

Pri ukladaní trestu odňatia slobody odvolací súd z odpisu z registra trestov Slovenskej republiky zistil, že obžalovaný v registri trestov Slovenskej republiky nemá žiadny záznam. Ďalej z evidencie priestupkov vyplynulo, že pred spáchaním predmetných trestných činov bol obžalovaný postihnutý za priestupok proti majetku blokovou pokutou vo výške 30 Eur nezaplatenou na mieste za skutok zo dňa 25.10.2015. Z európskeho informačného systému registra trestov založeného na č.l. 236 až 253 odvolací súd zistil, že obžalovaný G. G. M. bol v Poľskej republike viackrát súdne trestaný.

Odvolací súd dospel k záveru, že na odsúdenia obžalovaného G. G. M. v Poľskej republike nie je možné prihliadať za účelom použitia priťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zák. Odvolací súd však z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného G. G. M. dospel k záveru, že vyplývajúci z európskeho informačného systému registra trestov na obžalovaného možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k protispoločenskému konaniu a k páchaniu trestných činov. Vzhľadom na povahu spáchaných predmetných trestných činov, ich závažnosť vyplývajúcu zo spôsobu ich spáchania, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho sklony k páchaniu trestných činov, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nie je možné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou a s probačným dohľadom a za súčasného uloženia primeraných povinností a

obmedzení, pretože pri takomto uloženom treste u obžalovaného by nedošlo k naplneniu jeho účelu a takto uložený trest je neprimerane mierny.

Odvolačný súd, na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému G. G. M. uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Takto stanovený úhrnný nepodmienečný trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnosťami nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolačný súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.